

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยวินัยนักศึกษา เนื่องจากข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ไม่ครอบคลุมถึงการประพฤติผิดจรรยาบรรณและการกระทำความผิดบางลักษณะ และโทษที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสมและไม่ชัดเจน ประกอบกับข้อบังคับดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีการออกข้อบังคับฉบับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“คณะ” หมายความว่า คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ซึ่งมีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้หมายความรวมถึงส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิด้วย

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับคณะตามข้อบังคับนี้ที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบัน อุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ซึ่งมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนด้วย

“ก.อน.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชาวต่างประเทศ และลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างตามหมวด ๑๑ ของข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยด้วย

“อาจารย์” หมายความว่า บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิกำหนด หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิตบัณฑิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการแลกเปลี่ยนหรือโครงการความร่วมมือที่มาศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิด้วย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัย ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้ หรือกำหนดไว้ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาและปฏิบัติตามวินัยและจรรยาบรรณที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้ และระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย และคณะโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๘ นักศึกษาพึงรักษาวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติของมหาวิทยาลัย ห้ามก่อเหตุวุ่นวาย ทำร้ายร่างกาย หรือทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือบุคคลอื่น

(๒) ต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือเสียหายแก่ตนเอง บุคคลอื่น หรือมหาวิทยาลัย

(๓) ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของอาจารย์หรือบุคลากรในการ ปฏิบัติหน้าที่

(๔) ต้องแต่งชุดนักศึกษา หรือแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้ถูกต้องตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย

(๕) ต้องไม่ดื่มสุรา เสพสิ่งมีนเมา สิ่งเสพติดให้โทษภายในมหาวิทยาลัย หรือเมื่ออยู่ในชุด นักศึกษา

(๖) ต้องไม่สูบบุหรี่ทุกชนิดในเขตปลอดบุหรี่

(๗) ต้องไม่มีสิ่งมีนเมา บุหรี่ไฟฟ้า ไว้ในความครอบครอง

ข้อ ๙ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง

(๑) เขียน พ่น เผยแพร่ หรือกระทำการใด ๆ ให้ปรากฏซึ่งข้อความ ข้อมูล รูปภาพ หรือ สัญลักษณ์ใด ๆ ในสถานที่เปิดเผยหรือที่สาธารณะ หรือในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ อันทำให้มหาวิทยาลัย หรือบุคคลอื่นเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๒) กระทำการอนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือคุกคามทางเพศ อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นอย่างร้ายแรง

(๓) แสดงกิริยาก้าวร้าว ลบหลู่ ดูหมิ่น เหยียดหยาม กลั่นแกล้ง หรือกระทำการที่ไม่สมควร ใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นอย่างร้ายแรง

(๔) ยุยง ช่มชู้ ก่อเหตุวิวาท แสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลงหรืออันธพาลอันอาจเป็นเหตุ ให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้มีผู้อื่นได้รับ อันตรายแก่กาย

(๕) เข้าร่วม หรือสนับสนุนให้เกิดเหตุฉวนวายเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียง แก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๖) ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอก รับของ โจร หรือ ริดเอาทรัพย์ของผู้อื่น

(๗) รายงานเท็จ แจ้งข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารของผู้อื่น หรือใช้เอกสารปลอม หรือแสดงตนเป็นบุคคลอื่นจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๘) ททุจริตหรือกระทำการใดซึ่งเป็นการทุจริตในการสอบ หรือการวัดและประเมินผลการศึกษา

(๙) กระทำการอันเป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่นอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๑๐) ดื่มสุรา เสพสิ่งมีนเมา สิ่งเสพติดให้โทษภายในมหาวิทยาลัย หรือเมื่ออยู่ในชุดนักศึกษา อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๑๑) มีสิ่งเสพติดให้โทษ อุปกรณ์เพื่อใช้ในการเสพไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย จ่ายแจกภายในมหาวิทยาลัย

(๑๒) เป็นผู้จัด ผู้เล่น หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง การเล่นเกมพนันภายในมหาวิทยาลัย

(๑๓) พกพาอาวุธ วัตถุระเบิด สิ่งผิดกฎหมาย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของมหาวิทยาลัยเพื่อใช้หรือจะใช้ในการก่อเหตุความวุ่นวาย หรือความรุนแรง

(๑๔) กระทำการจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ หรือกิจกรรมอื่นใด ที่ขัดต่อ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ของมหาวิทยาลัย

(๑๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกที่ไม่รอลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๖) กระทำการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๑๗) เผยแพร่ หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อผู้อื่น หรือเป็นการยุยง ปลุกปั่นให้เกิดการขัดแย้ง อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย หรือผู้อื่น

หมวด ๒

โทษและการพิจารณาโทษทางวินัย

ข้อ ๑๐ โทษวินัยของนักศึกษา มี ๔ สถาน คือ

(๑) ทำทัณฑ์บน

(๒) พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

(๓) ไม่เสนอชื่อเพื่อขออนุมัติให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

(๔) พ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๑๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดตามข้อ ๙ (๘) นอกเหนือจากที่จะได้รับโทษวินัยตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้พิจารณาดำเนินการตามลำดับชั้น ดังนี้

(๑) กรณีมีพฤติกรรมส่อทุจริตระหว่างการสอบ หรือการวัดและประเมินผลการศึกษา กำหนดบทลงโทษให้ได้รับระดับคะแนน F ในรายวิชาที่มีพฤติกรรมส่อทุจริตนั้น

(๒) กรณีทุจริตที่มีหลักฐานชัดเจน กำหนดบทลงโทษให้ได้รับระดับคะแนน F ในรายวิชา ที่ทำการทุจริตนั้น และยกเลิกการลงทะเบียนเรียนทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่กระทำการทุจริตนั้น

(๓) กรณีคณะกรรมการกำกับการสอบพบพฤติกรรมส่อทุจริตหรือมีพฤติกรรมทุจริตในระหว่างการสอบแล้วกล่าวดักเตือน หากนักศึกษารายดังกล่าวแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวโต้เถียงกับคณะกรรมการกำกับการสอบให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณบดีลงโทษตามข้อ ๑๐ (๑) ตามควรแก่กรณี

นักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและมีเหตุอันสมควรลดหย่อนโทษ คณบดีอาจพิจารณางดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ โดยให้นำข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีลงโทษตาม ข้อ ๑๐ (๒) (๓) หรือ (๔) ตามควรแก่กรณี

นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยและถูกลงโทษตามข้อ ๑๐ (๒) (๓) หรือ (๔) หากผู้นั้นสำนึกผิด และยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยเพื่อขอบรรเทาโทษ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจ และสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีคำสั่งลดเวลาการลงโทษ หรือลดโทษ หรือยกเลิกการลงโทษให้ โดยให้นักศึกษาเข้าโครงการพัฒนาดตนเอง หรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัย หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดวินัยนักศึกษาอีก ตามเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยและถูกลงโทษตามข้อ ๑๐ (๒) เมื่อมหาวิทยาลัยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจและสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีคำสั่งให้รอการลงโทษไว้ก่อน เพื่อให้โอกาสนักศึกษากลับตัวภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง และให้กำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติของนักศึกษาผู้นั้นด้วย เช่น ต้องเข้าโครงการพัฒนาดตนเอง หรือบำเพ็ญ ประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงานให้กับคณะ หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดวินัยนักศึกษา

แต่ถ้าภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดตามวรรคหนึ่ง นักศึกษามีได้กระทำความผิดวินัยอีก และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติของนักศึกษาผู้นั้นแล้ว ให้นักศึกษาพ้นจากการถูกลงโทษในกรณีนั้น

ข้อ ๑๕ ในกรณีการกระทำความผิดวินัยนักศึกษาซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางจิตใจ หรือ ปัญหาสำคัญประการอื่น มหาวิทยาลัยอาจแนะนำให้นักศึกษาผู้นั้นพบนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ หรือนักศึกษานำความเห็นหรือผลการตรวจของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย ก็ได้

มหาวิทยาลัยอาจนำความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือ จิตแพทย์ มาประกอบการบรรเทาโทษ หรือลดโทษ หรือยกเลิกการลงโทษ ก็ได้

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๖ เมื่อมีการกล่าวหา หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้คณบดี ที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดอยู่ดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลอันควรแก่ การกล่าวหาว่านักศึกษาผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลว่ากระทำความผิดวินัยให้ยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่ามีมูลว่ากระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานพอสมควร ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับนักศึกษาผู้นั้นต่อไป เว้นแต่กรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือความผิดซึ่งหน้า หรือความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ต้องเปิดโอกาส ให้นักศึกษาได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ

กรณีนักศึกษาต่างคณะกระทำความผิดวินัยร่วมกัน ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบหาข้อเท็จจริง

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนพิจารณาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยร้ายแรงต่อหน้าอาจารย์หรือบุคลากร โดยมีพยาน หรือหลักฐานชัดเจน ถือเป็นกรณีความผิดซึ่งหน้า

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๒) กระทำความผิดวินัยและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อคณบดี

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อสกุล รหัสนักศึกษา สาขาวิชา และคณะที่สังกัดของนักศึกษาที่ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา พร้อมทั้งระบุชื่อสกุลและตำแหน่งของผู้ได้รับ แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้ในคำสั่งด้วย

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอย่างน้อย อีกสองคนโดยแต่งตั้งจากอาจารย์และบุคลากร ทั้งนี้ ให้กรรมการหนึ่งคนเป็นเลขานุการและอาจแต่งตั้ง บุคลากรเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้อีกหนึ่งคน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน และสรุปสำนวนพร้อมความเห็น โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนอาจเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดีได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่านักศึกษากระทำความผิดฐานความผิดทางวินัยและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริงที่มีให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งสิทธิแก่นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ามีสิทธิที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและแสดงพยานหลักฐานของตน ต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๒๒

ข้อ ๒๔ นักศึกษาต้องมีปรากฏตัวต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน โดยนักศึกษามีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาในชั้นคณะกรรมการสอบสวนได้

ข้อ ๒๕ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาให้ความเห็นและรายงานคณบดีเป็นหนังสือเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษตามข้อ ๑๐ (๑) ตามความเหมาะสมแห่งกรณีความผิด แล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบโดยไม่ชักช้า

กรณีนักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาให้ความเห็นและรายงานผลการสอบสวนต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษตามข้อ ๑๐ (๒) (๓) หรือ (๔) ตามความร้ายแรงแห่งกรณีความผิด

ข้อ ๒๖ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยตามข้อ ๑๐ (๒) (๓) หรือ (๔) ให้ทำเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัย และมีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษพร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ตามข้อ ๓๗ ให้นักศึกษาทราบ

ในกรณีที่นักศึกษาไม่สูงกว่าระดับปริญญาตรี เมื่อได้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งเป็นหนังสือต่อบิตามารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้นทราบด้วย

หมวด ๔

คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๗ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ก.อ.น. ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) คณบดีซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๓) รองคณบดีของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบงานพัฒนานักศึกษาซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) นิติกรของมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งบุคลากรในสังกัดกองพัฒนานักศึกษาไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๒๘ กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) และ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอการลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๗) อธิการบดีสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถตามมติของ ก.อ.น.

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามข้อ ๒๗ วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ ก.อ.น. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๒๗ วางลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ โดยให้ ก.อ.น. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๒๗ พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการอื่นขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการภายในเก้าสิบวันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ถ้าปรากฏภายหลังว่า ก.อ.น. รายใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๙ ก.อ.น. มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ของนักศึกษากรณีอุทธรณ์โทษทางวินัยหรือโทษทางจรรยาบรรณ รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๐ การประชุมของ ก.อ.น. ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่การพิจารณาอุทธรณ์ต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ต้องระบุนวามประสงค์ให้เกิดผลตามข้อนี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัว ก.อ.น. ผู้ใดโดยเฉพาะ ห้าม ก.อ.น. ผู้นั้นอยู่หรือออกเสียงในที่ประชุม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมและเมื่อชี้แจงแล้วให้ออกจากที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๓๑ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมและความเห็นของ ก.อ.น. และหากกรรมการ ก.อ.น. ฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ความเห็นของ ก.อ.น. ให้แสดงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและเหตุผลไว้ด้วย และต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.น. ที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นในความเห็นนั้นด้วย

ข้อ ๓๒ ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา

(๖) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๗) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี

(๘) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี

(๙) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม

(๑๐) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน

(๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๑๒) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๑๓) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี

(๑๔) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กำหนดกรณีอื่นที่เจ้าหน้าที่จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

ข้อ ๓๓ นักศึกษามีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.น. หรือกรรมการ ก.อ.น. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.น. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้าประธาน ก.อ.น. หรือกรรมการ ก.อ.น. ผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัย

(๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัย

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สั่งลงโทษทางวินัย

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการทางวินัย

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

เมื่อประธาน ก.อ.น. ได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้ว ให้ ก.อ.น. แจ้งสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.น. และกรรมการ ก.อ.น. ตามข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีการคัดค้านประธาน ก.อ.น. หรือกรรมการ ก.อ.น. ตามวรรคหนึ่ง ก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ ให้ประธาน ก.อ.น. เรียกประชุมเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้นว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ โดยในการประชุมดังกล่าวให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม ทั้งนี้ กรรมการ ก.อ.น. ซึ่งถูกคัดค้านอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่

การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.น. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.น. เข้าร่วมประชุมต่อไป

กรณีที่กรรมการ ก.อ.น. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.น. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้น น่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้น ร่วมพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.น. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือถอนตัวเพราะ มีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการ หลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๓๔ ในกรณีมีเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ไม่เป็นกลาง กรรมการ ก.อ.น. ผู้นั้นจะทำการพิจารณาในเรื่องนั้นไม่ได้ กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ ประธาน ก.อ.น. ทราบ

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธาน ก.อ.น. ทราบ

(๓) ให้ ก.อ.น. มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ในเรื่องนั้นหรือไม่

ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ บทบัญญัติข้อ ๓๒ ถึงข้อ ๓๔ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยไม่มีทางแก้ไขได้

หมวด ๕

การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๓๖ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๗ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.น. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสือหรือคำสั่ง

ข้อ ๓๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายบุคคลอื่นทำการอุทธรณ์แทนได้ โดยมีหลักฐานประกอบ ทั้งนี้ การมอบหมายให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพยาน ในการอนุญาตให้ตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำหรือพยานหลักฐาน ให้ปิดหรือลบชื่อของพยานหรือข้อความที่จะทำให้รู้ว่าพยานเป็นใครออกก่อน

ข้อ ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษทางวินัยไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัย ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษทางวินัยที่ปรากฏตามภูมิลำเนาที่นักศึกษาได้แจ้งไว้กับมหาวิทยาลัย หรือตามหลักฐานของทางราชการ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๔๑ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.น. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๕) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.น. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.น. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.น. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๔๒ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๔๑ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อกองพัฒนานักศึกษา โดยสามารถยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณียื่นด้วยตนเอง ให้นับวันที่กองพัฒนานักศึกษาประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ในส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.น. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ ก.อ.น. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.น. หากมหาวิทยาลัยพิจารณาอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๔๓ เมื่อกองพัฒนานักศึกษาได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๔๒ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธาน ก.อ.น. ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ ก.อ.น. พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ และให้กองพัฒนานักศึกษา รายงานให้มหาวิทยาลัยทราบด้วย

หมวด ๖

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๔๔ ให้ ก.อ.น. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธาน ก.อ.น. ได้รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ทั้งนี้ ไม่นับรวมระยะเวลาการดำเนินการตามข้อ ๔๖ วรรคสาม และเมื่อ ก.อ.น. พิจารณาเสร็จแล้วให้เลขานุการของ ก.อ.น. เสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ก.อ.น. อาจขยายระยะเวลาการอุทธรณ์ ได้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๔๕ อุทธรณ์ที่ ก.อ.น. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๔๑ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๓๗

ในกรณีที่ ก.อ.น. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.น. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตีไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๔๖ ก.อ.น. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้ง คำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.น. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การสอบสวนดังกล่าวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจาก ก.อ.น.

ในการสอบสวนตามวรรคสอง อธิการบดีจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่หรือจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่ ก.อ.น. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามความในข้อนี้ อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.น. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.น. กำหนด

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.น. รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.น. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.น. ให้ถือว่า เป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.น. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้ส่งลงโทษจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ส่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์มาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.น. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๔๘ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.น. หรือมหาวิทยาลัย จะพิจารณาหรือวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.น. หรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาให้ ก.อ.น. หรือมหาวิทยาลัยบันทึกไว้และจัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อ

ไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ ทั้งนี้ การถอนอุทธรณ์ดังกล่าว ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๔๙ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้มหาวิทยาลัยจัดทำและจัดส่งคำสั่งจำหน่ายเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์
- (๒) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีสถานะเป็นหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- (๓) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่มหาวิทยาลัยได้เคยพิจารณามีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยแล้ว
- (๔) มหาวิทยาลัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอในอุทธรณ์แล้ว
- (๕) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.น. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม

(๖) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่ข้อบังคับนี้กำหนด

(๗) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.น. กำหนด

ข้อ ๕๐ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อกรณีในอุทธรณ์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๕๑ เมื่อ ก.อ.น. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์
- (๒) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลงให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) หากเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้มิตแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และยังมีได้มีการสอบสวนในข้อหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งมหาวิทยาลัยดำเนินการต่อไป

(๘) หากเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มิตดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากผลการพิจารณาดังกล่าวเป็นเหตุในลักษณะคดี ให้มิตให้ผู้ถูกลงโทษที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

หมวด ๗

การดำเนินการตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์และสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ ๕๒ เมื่อ ก.อ.น. พิจารณาอุทธรณ์เป็นประการใดให้อธิการบดีออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.น. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย โดยให้ผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.น. ถือเป็นที่สุด และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ ก.อ.น. ได้รับทราบด้วย

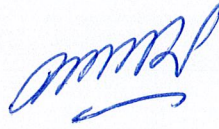
กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของ ก.อ.น. หรือในกรณีที่ ก.อ.น. มิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการยื่นเรื่องอุทธรณ์โทษไว้ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ จนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่บทบัญญัติใดแห่งข้อบังคับนี้ที่เป็นคุณแก่นักศึกษาให้ใช้บทบัญญัตินั้นแทน

ข้อ ๕๔ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้ง ก.อ.น. ตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.อ.น. ที่ได้รับการแต่งตั้ง
อยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.อ.น. ตามข้อบังคับนี้
ทั้งนี้ การแต่งตั้ง ก.อ.น. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ